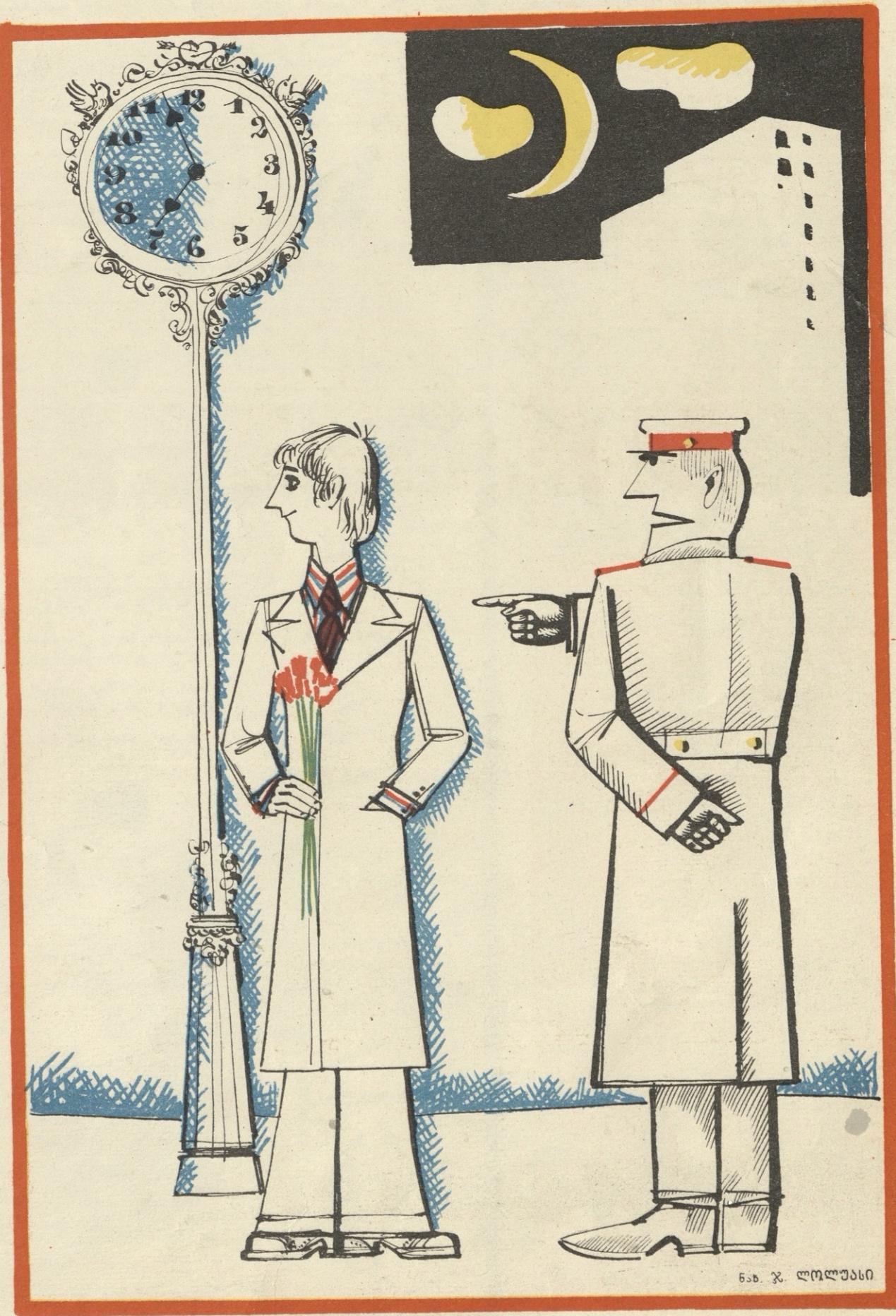

სასტატი

ავარეცეპტ 52-ი ფალი, თე 14461. 01080 კრასნი 1975. ვასი 20 ქანის.

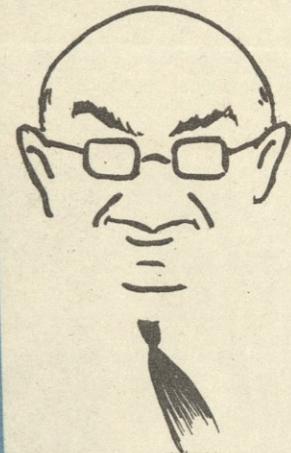

საქართველო სალეგიანდელი!

თებერვლის მზე აღარ ზოგადს
სხივს და მიწა ზევით მიაქცი! —
არის საქართველოობა! —
საქართველოს ჟეიმია!
დღეს სხვა დღეა, სხვა წელი! —
ძველი სუსტი აღარ გვსუნავს!
გულშე ფიცად დაწერილი —
საქართველო — არის სულ სხვა!...
დგას ტრამლინზე, ემზადება
უფრო დიდი ნახტომისთვის!
როგორ შევნის ეს ნათება!
შეხედა ღირს მარტო, მისი!
ძვრები, რომლის მომსწრები გართ,
სულს ესაქართველოება!..
აკეთის რწევამ აიწყვიტოს!
ქარს გაუძლონ წეროებმა!..
იარწივონ არწივებმა —
ჩვენი მიწის ასაწევად!
და, ამ წევამ და ამ ძიებამ
გაგვიმართოს! გვასაშრდონს!
მიეც ფრთხოი ჩვენს დიდ ღელვას,.
ჩემო მიწავ, მარადისო!
ვინც გივლის და გამზისფერებს,
შენი თავიც, — აღაღ მისი!
მიეც ძალა, შენაბული, —
დაკავერილო ხელო, — ვაზებს!
დე, აგრძიედეს ყველას გული
კვირისი გაუშლელობაზეც!
სიახლეთა მზემოდებამ
დამე უნდა გაათენოს!
საქართველო ელოდება
უფრო ძლიერ საქართველოს!
ხალხს სიმართლე უნდა ეუთხრათ!
ტყუილები ნუდარ დაგვლრდნის!
მოქაშოროთ მუძლი მუხას! —
სიმაგრეა მუხა ხალხის!
საქმიანათვის, დღეს რომ ვგანდეს, —
ყველა ვგრძნობდეთ თავს მოვალედ! —
გამდებული ვაფეოქებდეთ
ძიებათა ამონაღებს!
გაბზარული მზე გამთელოთ!
ოქრომამულს ვენაცაროთ!
მის მომავალს ვესანთელოთ!
მის სიმაღლეს ვენაცვალოთ!
გამარჯვების რწმენა ვზარდოთ!
იმდები ვასივითსნოთ
და სიცოცხლე მოვამზადოთ
საქართველოს სასიცოცხლოდ!
გამრავლებას მოჰყენს გაზრდა, —
რაც არც ისე ადგილია!
საქართველომ, ღმერთმა ქქნას და,
მიაღწიოს ათ მილიონს!..
შეობატოს იგი გმირი, —
მის დიდებას ვინცა ძერწავს!
მოქმატოს შევილი, ძირი!
მოქმატოს მიწაც, ზეცაც!..
სულს სიმღერა ახლა უნდა —
ახალი და უსასრულო!
გადიადი, ახმაურდი,
საქართველოვ, უკვდაგსულო!

ზეგარენი

სახელგანთქმული ქართველი მწერალი და გამოჩენილი საზოგადო მოღვაწე კონსტანტინე ლორთქიფანიძე — დაბადების სამოცდაათ წლისთავთან დაუცილებელი, ლენინის ორდენით დაჯილდოვდა.
უკუნალ „ნიანგის“ რედაქტორი გულთბილად ულოცავს ჩვენს საჭარბე ჭუქრის რალს დამსახურებულ ჭილდოს.

ისედაც დატვირთული ხარ, ამიტომ აღარ დაგტვირთავ! —
ორ სიტუაცია გეტუვი ქართული საბჭოთა პროცესის
ნატერისთვალს:

ულრმესად პატივცემულო, კონსტანტინე ბატონი! .
მაშინ მოგიყვდეს ნიანგი, შენ რომ ულექსოდ დაგტვოს!

ამშვენებ ქართულ მწერლობას დიდი „კოლხეთის ცისარიო“,
შენთვის ქართული სიტუაცია სალოცავ-დასაფიცარი!

ხარ კლასიკის ცოცხალი, ენამჭევრი და ენამზე!
შემომა შენი სტიქია! შრომის გარეშე ვერა სძლები!

შენებურ თავდადებითა მთ. რედაქტორად ჩაუტე
მსოფლიო ლიტერატურის ახალ აღმანას — „საუნიტი“

ხარ გარისეაცი მებრძოლი, ხმალს არ ჩააგებ ქარებში!
როდესაც კაცი მარტო, შენ „ცამუნიას“ გადაშლის!

ხარ ოქროპირი ჰემორის და მხვილგონიერების!
შენთან კამათი ძნელია, რადგანაც უკვლას ერვი!

გაღმა გასული კაცი ხარ მდინარისათვის — დროისთვის!
სიცვლილი, ცოტა კი არა, შენთვის ათას წელს მოიცდის!

გვარით, სახელით, წიგნებით დღეს კონტინენტებს მიარღვი
და ჩემთვის აღარ გცალია, ერთ დროს აქტიურ ნიანგელის!

ცნობილ ქართველ პოეტსა და საგამომცემლო დარგის ღვაწლმოსილ მუ-
შავს — კალე ბობოხიძეს — დაბადების 70 წლისთავი შეუსრულდა, წლების
მანძილზე კალე ბობოხიძე იბეჭდებოდა უკუნალ „ნიანგში“ „შუქრულის“
ფსევდონიმით.
„ნიანგი“ გულწრფელად ულოცავს პატივცემულ კალეს ამ ღირსშესანიშნავ
თარიღს.

დღეგრძელობა და სიცოცხლე ჩვენს კოლორიტულ კალესა!
იგი რომ კალას გალესავს, — გაულექსავსაც გალექსავს!

ტურისტად არ გადუცურავს ლამანში, პა-დე-კალე და
არ გამოცლილა სხვებივით!.. ბოლომდე დარჩა კალედა!

ხალხი იცნობს და აფასებს ავტორს გულწრფელი ლექსების!
ას წლის როცა გახდება, მეც ქებით გვასკეცდები!

P. S. ძვირფასო კალე ბატონი, გაფიცებ მამას, ფირანას! —
ნანდახან მოგვინახულე, ნუ გავარდები ფირალად!

გამოჩენილ ქართველ პოეტს — ალეკო შენგელიას — დაბადების 60 წლის-
თავი შეუსრულდა. შესანიშნავი ლირიკოსი, პოეტი, ღრამატურგი, პუბლიცისტი
მთარგმნელი, იგი კარგადაა ცნობილი, როგორც აქტიური საზოგადო მოღ-
ვაწე.

პირველმა საბჭოთა კოსმონავტმა — იური გაგარინმა თავის საცვარელ ერთ-
ერთ ლირიკოსად ალეკო შენგელია დასასხველი.

„ნიანგი“ სულითა და გულით ულოცავს პატივცემულ ალეკოს სახელოვან
60 წლის იუბილეს.

ხარ ნაღდი მამული შვილი! გაქვს პოეზია მაღალი!..
და ვაგოგმანებო ხელი ხელს შენი ლექსების მარგალიტ!

თავის საცვარელ პოეტად მიაჩნდი უკვდავ გაგარინს! —
ხიბლავდა შენი ლირიკა — სულიდან გადმონალვარი!

დღეს იწვი მთელი არსებით, ამდენ მოლოცვის კოცონში!
მეცხრე ცაში ხარ ასული და იქვე გყოცნის კოსმოსიც!

გისურევებ ჩემს ძველ მეგობარს და ავტორს — ძვირფას ალეკოს:
სატირულ-იუმორისტულ სიურპრიზითაც წამლებო!

„ნიანგის“ დავალებით — ბატუ გილია

მეგობრული შარები თ. გოგოლებისა და გ. ლომიძისა

„БИРЮЗА БАРЫ!!!

34 წელია, რაც მედიკინის დად ვმოშაობ, ჰოდა, გამახსენდა, რომ ვენისაზე გასასვლელი ვარ. საპენსიონი ატრიბუტებთან ერთად მომთხოვეს ჩემი დაბადების მოწმობა, რომელიც ერთ დროს ლაგოდეხის სამედიცინო ტექნიკუმის ფუროსობას ჩავბარე, და უკვალიდ დაკარგა დახურულ ტექნიკუმთან ერთად. მეტი რა გზა იყო, მივიღები ლაგოდეხის რაიონის სოფელ ვარდისუბნის სასოფლო საბჭოს. 1940-41 წლის საკომის დავთრებით მე დაბადებული ვარ 1924 წელს, ხოლო 1962-63 წლის დავთრებით დავიბადე 1925 წელს. თუ მე 1924, ან 1925 წელს დავიბადე, გამოდის რომ მე სკოლაში შევსულვარ 4-5 წლის, იმისთვის, რომ 12 წლისა შევსულიყავი კომეტავით გაელვებულ ლაგოდეხის სამედიცინო სამწავლებელში და დაშემთავრებინა 13-14 წლისას, რათა მომეგროვებინა 34 წლის მუშაობის სტაჟი. ასეთი ფენომენი თუ ვიყავი, მე ვერ ვხვდებოდი, ამას მიმახვედრა ლაგოდეხის მმარის ბიურომ.

ჩაირთა სადაც გახდა ჩემი დაბადების თარიღი, წარმადგინეს ლაგოდეხის წლოვანების დამდგენ კომისიის წინაშე: ჩემი ანთროპოლოგიური მონაცემებით, ჯერ 1917 წელს დამბადეს, მერე — 1915 წელს (ეს — კი ნალდი დამთხვევა იყო), მერე იუსტიციის სამინისტროს ერთ-ერთ სამართველოდან წერილი გამოგზავნეს, ეგ მართალი არ იქნებათ და ანთროპოლოგიური მონაცემებით, სავა 1925 წელს დავიბადე.

მე გუშინდელ დღესავით მახსოვს მამაჩემის გარდაცვალება. მმაჩის ბიუროში კი მიმტკიცებენ მამაშენი რომ გარდაიცვალა, შენ

კარგა ხნის შემდეგ უაიბადეო. მამაჩემი კი გაოდიცვალა 1925 წელს. გამოიდის, რომ მე ჩემს უმცროს დაზე ხან 7 წლით პატარა ვარ. ხან 6 წლით და ხან ერთი წლით დიდი ვარ! სინამდვილეში კი ჩემს დაზე სამი წლით დიდი ვარ, ჩემი და კი დაბადებულია 1918 წელს. აღბათ მთელი მსოფლიოს ქალებში დიდ აღშფოთებას გამოიწვევს ის ამბავი, რომ მე ვაპატარავებებს და უარზე ვარ. მაშ რა ვქნა, დასვენება მინდა, გზა ახალგაზრდობას მინდა დავუთო.

კომპლიმენტებისათვის კი დიდი მადლობა.

5. ხატიაზვილი ლაგოდეხის რაიონი.

„ნიანგის“ დანართი

არაბეთის, საფრანგეთის, ინგლისის ნაციონალურ მუზეუმებში მუშაოდად ქცეული ფარაონები სიცილით იგულებიან, ჩვენი დაბადების თარიღის დადგენა რა გასაკვრია, ხელა იმაზეა პოლემიკა, ხუფერი წვიმიან ამინდში დაიბადა, თუ მზიანები? ახალშობილშა ხეოფტება „პირამიდა“ დაიძახა, თუ აღუშუ? ახალშობილი ტუტანხამონი 5.7 კილოგრამს იწონიდა, თუ 3.7 კილოგრამს? ჰო, მართლა, ამას წინათ ნოეს კიდობნის ნაფორები იპოვეს, — იძახიან, მილიონი წლისათვის!

ოქვენ კი, ლაგოდეხის მმაჩის ბიუროს თანამშრომლებო, XXI საუკუნის მიზნაზე როგორ ვერ დააზუსტეთ ნ. ხატიაზვილის დაბადების თარიღი?

ამ ამბით დაინტერესებული

6. აღეიზვილი

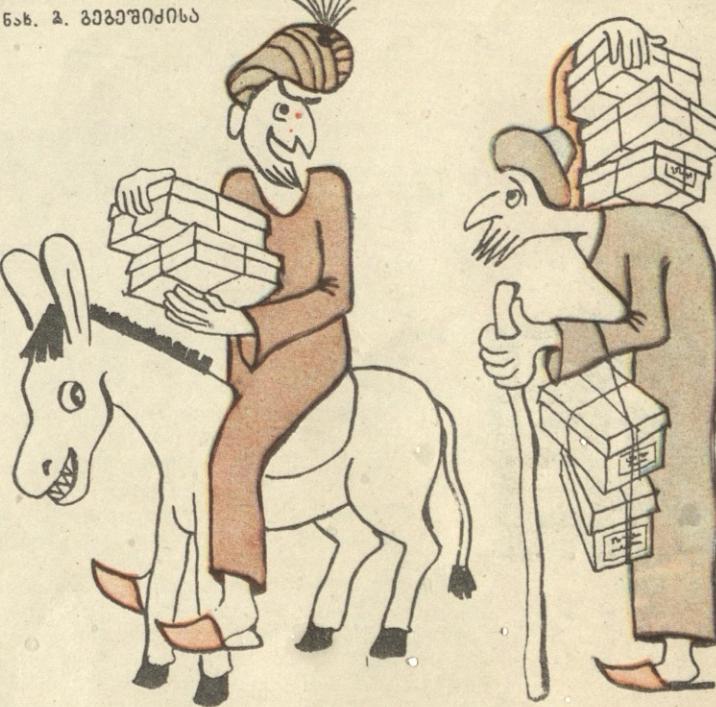

ავტოინსავაზორი ცოლი რჯახში.

— კ. გატონი, შენ ხუთი მანათი და სამ თვეს ხურდა სწორედ დამიგრენა!

ნახ. 2. გეგეზიძისა

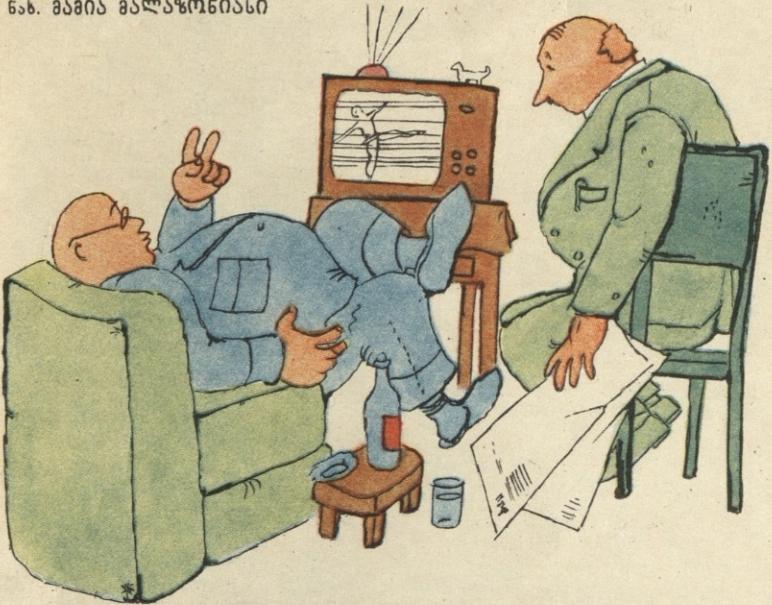

— ერქ ჯოგდა ჩემსავით ორი ცოლი გყოლოდეს?

ნახ. 3. აბაზიძისა

— საშასხური ყველა მანაშოროვლი კალი კასას და უსასაშორისან შეს კარგად გადასახლა.

— შენი ქალიშვილი რითაა გატაცებული?
— მრთხელ — „კოლგიტ“ და ორარ — „შიგელიტ“.

ერთხელ დავთვერი, რა მოხდა?

4 მარტს ხელფასი ავიღე, 8-მდე ვიხადე ვალები.
8 მარტს (საჩულ 8-ზე!) შეუღლებ ნაზად მინაბა თვალები...
მეფერა, როგორ მეფერა! — კინაღმ სული ამომხდა,
მერე გიტარით მიმღერა: „ერთხელ გაკოცე, რა მოხდა?“

გიტარა გვერდზე გადასდო, მითხრა: შენი ვარ სიკვდიმდე,
ფული თუ არ გაქვს, ჰა ფული, წადი, რაც გსურდეს მიყიდე!
რას შემრტყებოდა, ვიჯიბე, ვიცოდი, ქრთამი არ იყო.
ცოლს გარდა, შვილიც მეძახდა: მე რას მიყიდი, მამიკო?..

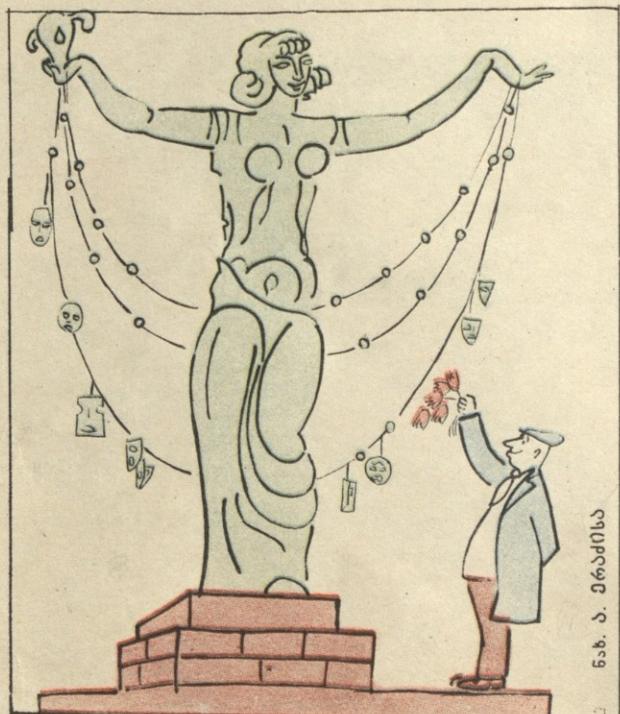
რეიანის წერით დავბრუნდი... სიმამრი ისევ ბაზრობდა,
ცოლისდა ფცევნიდა კატოფილს, სიდედრი ტყავს მე
მაძრობდა.
„ცოლიო?“ — მკითხავთ! იგი ხომ სულმოუთმელად მელოდა...
ჰოდა, იმდენი „მეფერა“, მთლიანად გამამელოტა.

ჩამოვითხატე ჭუდი და გარეთ გამოვეღ, მათოვდა...
უცებ ვილაცამ მომსალა... ერთ ხანს ვითიქრე, მასხრობდა...

ჩამეძინა და სიზმარშიც ლვინოს ვასმევდი ძმაბიჭებს.
თვალები რომ გავახილე, შიშველი ვიდექ შხაპის ჭვეშ.

გამომაფხიზლეს, გამიშვეს... მინდა რვა მარტის გამო ვთქვა:
ცოლის ნაჩუქარ ფულებით ერთხელ დავთვერი, რა მოხდა?

რევაზ ოსევაიზვილი

უყაირათობა 17 მარტის დღის მიზანისათვის

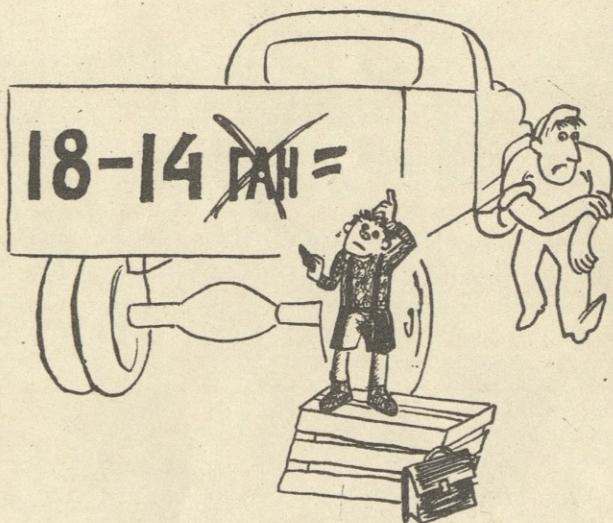
შორს მიმავალი, საღამოს;
ერთ გლეხს მივადექ კარჩე.
კარგად მიმილეს, გამიხსნეს
გულიც, სიკეთოთ სავსე.

დარამდა. ვხედავ: ოჯაში
არავინ ანთებს სანთელს.
ასანთი გავკარ, მიმიხვდა
ოჯახის პაპა სათქმელს.

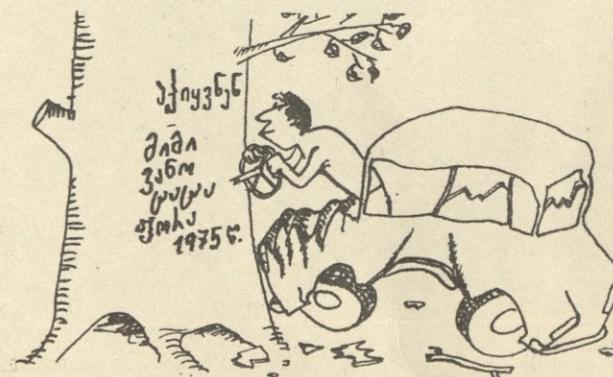
— რაც ჰქონდათ, უველა სანთელი
დაწვეს დღისით და მზისით.
არ მიგერებინ, როგორ ვთქვა
ახალგაზრდებზე ძვირი?
დაგრჩით უსანთლოდ, ბოდიში,
ადრე მოგვიწევს ძილი.

თარგმანი გ. კაპახიძემ

ნაბ. 6. შეღვესაზვილისა

უსიტყვოდ

უსიტყვოდ

ც ც ნ ი ა

მოვიტანე ძროხის ხორცი, —
დამიწუნა დედაკაცმა!

მოვიტანე ლორის ხორცი, —
დამიწუნა დედაკაცმა!

მოვიტანე ქათმის ხორცი, —
დამიწუნა დედაკაცმა!

მოვიტანე ბოსტნეული, —
დამიწუნა დედაკაცმა!

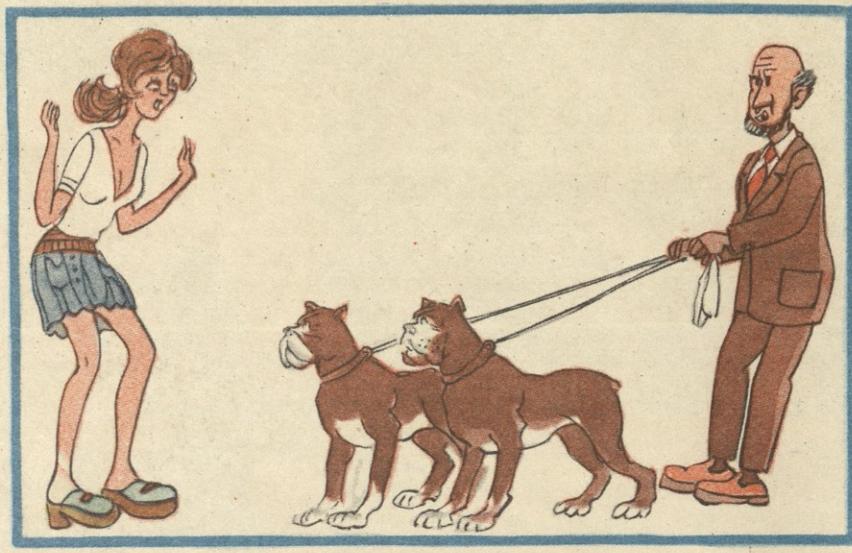
მოვიტანე ხილეული, —
დამიწუნა დედაკაცმა!

მოვიტანე საჩუქარი, —
დამიწუნა დედაკაცმა!

მოვიტანე, ბოლოს, ცოცხი, —
დამიწუნა დედაკაცმა!

მე წუნია დავიწუნე
და გათავდა ჩემი ჭვარცმა!

კრიტიკა

— რა გაყვირებს, ქალო, შენ არ მითხარი გულდოგები
მინდარი?

— დედიკო, რა არის „სიცილის
ოთახი?“

— „მოდების ატელიე“, შვილო..

— „გოლგა“ გავყიდე, „შიგული
გიყიდე, „შიგული“ გავყიდე, „ზაპო-
როვეცი“ გიყიდე...

— ისწავლე ტარება?

— ვაჭრობა ვისწავლე!

მოსამართლე: ახლა ადარ ვიცი, ამ
ქურდს რომელი მუხლი მივუყენო?

მსაჯული: რატომ?

მოსამართლე: კოდექსის წიგნი მომ-
კარა...

— რა ღირს ინდაური?

— გააჩნია, სანდაური!

— ბაგჟეგებო! „სად მიდის ყველა
გზა?“

— „ტა-ქუ-ბის გა-რა-ქში!!!“

კართლის კასრაპი

— ორჯონიგიძის (ზარაფოული) რაიონიდან ხუთ
სოფლის მცხოვრებთა სახელით გირევავთ! ამ სოფლებ-
ში დაახლოებით 700 კომლი ცხოვრობს. ასობით მუშა-
მოსამსახურეს ყოველდღიურად უხდება სიარული იმ გზა-
ზე, სადაც წელამდე ტალაშია, მაგრამ ამას მიჩვეული
ვართ და არც ისე საშიშია.

— მაგაზე მეტი საშიში რალა უნდა იყოს?

— საქმეც ისაა, რომ ზოგჯერ ყოფნა-არყოფნის სა-
კითხია. მდინარე ჩხერიმელაზე თდეს-დაც არსებული
ხიდიდან დარჩენილია რამდენიმე ფიცარი. პირა, მხო-
ლოდ რამდენიმე ვიწრო ფიცარი აერთებს ჩვენს გზას
მატარებლის ბაქანთან. რა ვიღონოთ?

— ჯამბაზთა სექცია ჩამოაყალიბეთ, ან ვინმე ადგი-
ლობრივი ხელმძღვანელობიდან გაატარეთ ხიდზე, თუ
ჩატყდა, თქვენ აღარ გაიაროთ.

* * *

— ზაპესიდანა ვართ, ზაპესიდან! პირველი პიდ-
როლებეტროგანათება არა გაქვთ ზაპესში?

— განათება კი გავაქვს, მაგრამ რად გინდა, გზა არა
გვაქვს! დრო იყო, გზაც გვერდა, მაგრამ მშენებლებმა
შეავიწროეს, სანიაღრე წყლის ხაზები ვადაპეტებს და
ხელოვნური წყალსაცავები შექმნეს.

— თუ კიდევ მოემატა წყალსაცავს, იქნებ სამგო-
რის ჭდება შეუერთდეთ! მაშინ იალქნიანი ნაფები შეი-
ძინეთ და საითაც ქარი წაგიდებთ, იქით გაისეირნეთ!

* * *

ქუთაისის № 1 აბანოდან „ახალდაბანილთა“ ერთი
ჯგუფი გაწუხებთ. საყოფაცხოვებო მომსახურებაში ხში-
რად ხმარობენ სიტყვას „სწრაფი.“ მაგალითად: „სწრა-
ფი კერვა“, „სწრაფი შეკეთება“, „სწრაფი ქიმწმენდა“

და სხვა. ამ აბანოში „სწრაფი ბანაობაა“ დანერგილია
ბანაობა გადაზე აღრე.

საინტერესოა, როგორ?

— ახლავე მოგახსენებთ: აბანოს საერთო განყოფი-
ლებაში 5 შხაპია, ერთდროულად იყიდება 30 ბილეთი.
თითო შხაპთან 6 კაცს უხდება ბანაობა. შხაპი შეიძლება
ვერ მიიღო, მაგრამ შხეფი შეიძლება მოგხვდეს, ე. ი.
დაბანილი ხარ.

— თქვენც ადექტი და ნომერში შედით.

— სწრაფი „ბანაობა“ ნომერშიაცაა დანერგილი
ტანზე გახდა თუ გაცალეს ხომ კარი, ჩატანას ვერ მოა-
წრებ. კარგზე გიბრახუნებენ „დროა, ნომერი დაცალე-
თო“. ნომრის ხელმეორედ მომზადებისათვის გამოყო-
ფილ დროზე ხომ ლაპარაკიც ზედმეტია. ჯარის გაღება
და ახალი მობანავის შეგარდნა ნომერში ერთია.

— ქუთაისის № 1 აბანო მართლაც რომ „პირველო-
ბის“ ღირსი ყოფილა აღმართ, გეგმასაც გადაჭარბებით
ასრულებს.

* * *

— აღო!.. ძეირფასო ნიანგო, შენა ხარ?

— გისმენთ, მატონო!

— ძლიერ არ გავიგონე შენი ხმა?.. მე ნუცუბიძის
ქუთაის მცხოვრებთა პარლამენტიორი ვარ დილით გამო-
მგზავნეს და შეადალემდე ტელეფონ-ავტომატის ჯიხუ-
რის ქებნას მოვუნდი. ჩვენს ქუჩაზე ხომ მისი ხსენებაც
არ არის.

— ისეთი რა ქუჩა, რომ არც ერთი ტელეფონ-ავტო-
მატი არ დგას?

— ნუცუბიძის ქუჩა, ბატონო, ვაჟა-ფშაველას პრო-
პეტრის პარალელური ქუჩაა. სიგრძე? კაი გვარიანი სამი-
ოთხი კილომეტრია. სიგრძე? გიყვარდეს! მარა რად გინ-
და, არც ერთი საზოგადო ტრანსპორტი ჯერ აქეთ არ
გამოუჭამებიათ, არც ერთი მწვანე ნარგავი, არც ერთი
ლაშპიონი, არც ერთი გაზეთის ჯიხური! სამაგიეროდ
შესაზარხოშეელი პავილიონები, რამდენიც გნებაჟ!
მთელი დღის განმავლობაში ერთი ორი სამარშრუტო
ტაქსი თუ გაიკინიერდეს და წევიში, ან ქარში ბავშვით
სკოლისებრი რომ გადაინაცვლო, ერთი მანეთი ისე გაგდ-
ერება, გითომ არაფერია. ამას წინათ ვიღაც იჯახაშე-
ნებულს მოგონებით ტროლეიბუსის ხაზის გაყვანა, მაგ-
რამ უკვე ერთი წელი გავიდა და ჯერ შეუზეც არ მისუ-
ლა. ბოძები რომ ნახო, გული მოგიკვდება, ისეა გადა-
რეცილ-გადმობრეცილი.

ძეირფასო ნიანგო, გემუდარებით ჩვენი ქუჩის მცხოვ-
რები, მოხვიდეთ. ჩვენც ხალხი ვართ და ჩვენც გვარუ-
რას თავზე ნამუსის ქუდი.

— რითი მოვიდე — ტროლეიბუსით, ავტობუსით თუ
სამარშრუტო ტაქსით?

სახელი

ოთხების

ავტო

რები:

მ. აბანოზის

„ნიანგო“

სახელი

და

იუმინის

სახელი

